

På Herrens Mark.

Jeg oprettede tidligt mit eget forlag på baggrund af nogle kedelige erfaringer med pladeselskaber med eget forlag (skuffeforlag) der gjorde en udgivelse betinget af at de fik forlagsrettigheder og dermed royalties af andres ejendom. Jeg var på Herrens Mark som man siger. Derfor mit eget forlag og label. Siden har jeg produceret, ejet grundbånd og rettigheder til samtlige udgivelser i eget navn.

Jeg har ikke tal på hvor mange musikere, deltagere på mine indspilninger og udgivelser, som undervejs i processen, til min undren, uopfordret har påtaget sig producerrollen og ment, at de vidste bedre. Uden kendskab til økonomi, materialets beskaffenhed, en konceptuel arbejdstitel, arrangementer, fabrikation, deadlines og hvad man ellers kan falde i staver over.

Jeg har dog ikke haft problemer med, i visse situationer at overlade producerrollen eller et givet projekt til andre, der var dygtigere end mig selv, eller som kunne noget andet.

Hvad de første angår, hersker der en babylonsk forvirring om hvad en producer er. Af nysgerrighed har jeg et par gange lænet mig tilbage og sluppet dem løs før jeg satte foden ned. Det endte uden undtagelse i umotiverede pålæg og selvhævdende solistiske præstationer. Virkemidler ude af trit med oplægget, for ikke at tale om de mange kokke, med delte meninger der længe og ihærdigt diskuterede hvordan disse tidsrøvere mente at deres Gumbo skulle smage.

MEN hvad er en producer så?

Selv blandt professionelle kan der være delte meninger om begrebet. Hvad mig angår falder jeg uden for kategori, men Producenterens plads er i studiet og før han tager plads ved pulten kan han have flere opgaver. Han kan være foreslået af kunstner, hvis ikke hyret af et pladeselskab der forlanger, at han:

- 1 – Overholder budget og deadlines
- 2 – Planlægger arrangementer evt. indspilning af "grundbånd" i øvelokale med kunstnere. (Kan være et kostbesparende krav fra selskab)
- 3 – Gennemgår tekstmateriale evt. med henblik på et konceptuelt album
- 4 – Planlægger forløbet af indspilninger med kunstnere, pålæg og mix med tekniker
- 5 – Hyrer evt. ekstra musikere og kor
- 6 – Indspiller. Foretager her rettelser af tekstligt eller arrangementsmæssig art og kan deltage som musiker og evt. tekstforfatter og komponist
- 7 – Bidrager med information til noter og kreditering
- 8 – Indgår aftaler vedr. masterering og fabrikation hvis ikke selskabet gør
- 7 – Deltager evt. i planlægning af markedsføring

I mit tilfælde har jeg stået for alle opgaver vedr. tekst, komposition og fundraising, produktion og fabrikation m.m.. Min rolle kunne man måske kalde Executive Producer hvis ikke andre har et andet bud.

Min sidste rolle som Producer endte i sandet, men der kom alligevel et album ud af det. Jeg arbejdede med Lars Hybel på et af tidens utallige mærkværdige såkaldt arbejdsfremmende projekter, som arbejdsministeriet søsatte for et par år siden. Det fik vi ikke meget arbejde ud af. Hybel ville gerne arbejde på en udgivelse, men var lidt modfalden og på forhånd opgivende. Det blev ved snakken indtil jeg foreslog ham at Producere ham.

Jeg søgte de sædvanlige kulturelle midler og det lykkedes at få et rimeligt budget skruet sammen. Vi fik en god aftale med et studie på Østerbro hos en amerikaner jeg lærte at kende som Tom. Jeg bad Hybel om at komme med sine tekster og satte mig 14 dage ved Mac'en. Hybels oplæg kredsede meget om de samme fraser, men det inspirerede mig i overraskende grad og jeg skrev noget af det bedste jeg har lavet. Jeg havde inviteret Tom hjem og vi gennemgik tekstmaterialet sammen. Tom var imponeret og vi lagde en plan vedr. forløbet på baggrund af en mistanke om at det, af årsager jeg ikke skal komme ind på her, kunne blive tungt.

Jeg havde spillet med Hybel i en lille trio med godt resultat, også med Knut Henriksen, hvis i hjerte i den grad blødte for Lars. Knut, der havde lavet nogle hjemmeoptagelser med Hybel røg med i købet. Alt foregik herefter i Toms studie og når jeg skriver alt så mener jeg ALT.

Jeg havde lavet og nedskrevet nogle foreløbige arrangementer i tekstsiderne og vi gik i den grad til stålet fra starten af. Stærke øl og det var stærkere. Jeg måtte tidligt indse at det var svært at få arrangementerne bare nogenlunde på dagsordenen og Tom var ikke nogen hjælp. Integritet var ikke hans stærke side og Lars trak numrene i retning af den måde han plejede at levere dem på.

Vi fik nogle numre i kassen og Lars ville i boxen og indsynges samtidigt med at han lagde en mandolin på sporet. Bortset fra at jeg fandt pålægget umotiveret, var det ikke en god ide at han sang de samme vers som var hans oprindelige oplæg. Run and Hide var en gennemgående frase. Jeg er B:

B: - Lars, hvis du synger de gamle vers ind over mandolinsporet får vi overhøring og kan ikke lægge den nye tekst på senere, Vi kommer til at høre 2 stemmer. Hvorfor nøjes du ikke med en ting af gangen? -

L: - Jeg kan bedre lide de på denne måde -

B: - Hybel, det går ikke -

L: - Det er min tekst -

Vi gjorde tingene på Lars' måde og lagde lidt kor på der ikke rigtigt holdt. Det hjalp kun lidt. Under korsangen mistede Knut balancen. For mange stærke øl og Tjald, som det nu engang går når man drikker først og ryger pot bagefter. Jeg tænkte skide være med det

og spurgte hvor FF'efferne var og drak før jeg røg. Det endte for mig i et grineflip og vi holdt for den dag.

Den næste session var ikke bedre og på vej hjem i bilen gav jeg Knut en skideballe. Jeg havde svært ved at forstå at Knut, der havde så stor kærlighed til Lars ikke kunne indse at det var nu eller aldrig, hvis Lars skulle have pladen på gaden.

Inden den næste session fandt jeg ud af at det var lykkedes Hybel, Gud ved hvordan, at få udbetalt en af de ansøgte tilskud til eget sideforbrug, selv om de økonomiske tilskud var ansøgt i mit navn, ganske vist på Hybels vegne, men med min underskrift og kontonummer.

Jeg trak mig på næste session og gav Lars teksterne til eje. Han var interesseret i mine oplæg til arrangementerne, men det afslog jeg.

Lars Hybel fik for nyligt pladen på gaden uden min yderligere medvirken. Jeg fik en melding pr. smart phone fra en fyr der havde foretaget udgivelsen og bad om et eksemplar. Det kom aldrig, men jeg var lidt nysgerrig og lånte den på Hovedbiblioteket og beholdt den med rykkere og det hele. Jeg læste lettere nysgerrig kreditlisten. Jeg står listet på et enkelt nummer som en del af koret. Det var ikke meget.

Misforstå mig ikke, det er kun en konstatering, men jeg har af indlysende årsager svært ved at sige noget om udgivelsen uden forbehold.

Var der en ansvarlig Producer, der kunne have sørget for en faktuel kreditering og et adgangskort til relevante medvirkende op til receptionen?

Jeg tror det næppe.